

Evangelí del dimarts de la setmana XXIV de durant l'any: compartir amb Déu el dolor

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XXIV de durant l'any. "No ploris". Jesús no és pas indiferent al nostre dolor. Que, quan ens toqui plorar, ho fem amb el Senyor i permetem que ell eixugui les nostres llàgrimes.

Evangelí (Lc 7, 11-17)

Després Jesús se n'anà en una vila anomenada Naïm. L'acompanyaven

els seus deixebles i molta gent. Quan s'acostava al portal de la vila, es trobà que duïen a enterrar un mort, fill únic d'una dona que era viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la va veure, en sentí compassió i li digué:

—No ploris.

Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven s'aturaren. Ell digué:

—T'ho mano: jove, aixeca't.

El mort va incorporar-se i començà a parlar. I Jesús el va donar a la seva mare. Tothom va quedar esglaiat i glorificaven Déu dient:

—Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres.

I també:

—Déu ha visitat el seu poble.

L'anomenada de Jesús s'escampà per tot el país dels jueus i per totes les regions veïnes.

Comentari

L'evangelí d'avui ens trasllada a Naïm. En arribar, Jesús es va trobar amb un seguici fúnebre. Passaria com encara s'esdevé a moltes viles: el cementiri seria als afores i el costum és que tot el poble acudeixi a l'enterrament.

Jesús es troba amb el seguici i es fixa en la vídua que porta a enterrar el fill únic. El dolor de la dona és immens. Potser feia poc que havia enterrat el seu marit i ara li toca enterrar el fill. En quina tremenda solitud es quedava!

El cor de Jesús es commou i diu a la mare quelcom sorprenent: “No

ploris”. Potser aquella dona podria haver dit a Jesús: com no ploraré amb el dolor tan gran que tinc? No era capaç d’imaginar que Jesús li està anunciant el miracle que farà a continuació.

Jesús no és indiferent al nostre dolor, al nostre patiment. Es commou i ens consola. Davant el misteri del dolor ens hem d’apropar al Senyor per compartir-lo amb ell i de manera que ens arribi el seu consol.

Quan ens acostem així a Jesús, ens diu com li va dir al fill de la vídua de Naïm: “T’ho mano: jove, aixeca’t”. Que, amb altres paraules, és com dir-nos: aquest patiment que tens ha d’ésser motiu de creixement en amor a Déu i als altres: compto amb ell. Aixeca’t i continua creixent a l’amor.

Que el patiment no sigui ocasió de mort sinó de vida, encara que moltes vegades plorem. Que, quan ens toqui plorar, ho fem amb el Senyor i

permetem que ell eixugui les nostres
llàgrimes.

Javier Massa // Photo: Averie
Woodard, Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
dimarts-de-la-setmana-xxiv-de-durant-
lany-compartir-amb-deu-el-dolor/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-xxiv-de-durant-lany-compartir-amb-deu-el-dolor/)
(15/03/2026)